

НЕДЕЉА 25. ПО ДУХОВИМА
Тоне 8th Ер. 224 (Еф. 4:1-06)
Gospel: Lk. 53 (10:25-37)

*Today our Church celebrates:
Данас наша Црква њославља:
Nov. 29TH 2020 - Nov. 16TH*

Свети апостол Матеј Јеванђелист

(Слави се данас 29/16) Беше Матеј, син Алфејев, најпре цариник (тј. закупца и скупљач пореза, или митар), и као таквога виде га Господ у Капернауму и позва: хајде за мном. И уставши отиде за њим (Мат. 9, 9). По том Матеј приреди дочек Господу у својој кући и ту даде повод, да Господ искаже неколике велике истине о своме доласку на земљу.

По пријему Св. Духа Матеј свети проповедаше Јеванђеље у Партији, Мидији и Етиопији, земљи црначкој. У Етиопији постави за епископа некога Платона, следбеника свога, а он се повуче у молитвену самоћу у гору, где му се Господ јави. Крсти жену и сина кнеза те земље, због чега се кнез веома расрди, и посла једну стражу да доведе Матеја к њему на суд.

Војници одоше и вратише се кнезу говорећи, да чуше глас Матејев али га никако не могуше очима видети. Тада кнез посла другу стражу. Када се и ова стража приближи апостолу, овога облица светлост небеска, тако силна, да војници не могуше у њега гледати, но испуњени страхом бацише оружје и вратише се. Тада кнез сам пође. Приближивши се св. Матеју, засија од овога такав блесак, да кнез на једанпут ослепи. Но апостол свети беше милостива срца: он се помоли Богу, и кнез прогледа, – нажалост, прогледа само телесним очима али не и духовним.

Он ухвати св. Матеја и стави га на љуте муке. Наиме, у два маха ложаше велики огањ на прсима његовим. Но сила Господња сачува га жива и неповређена. Тада се апостол помоли Богу и предаде дух свој Богу. Кнез нареди те и тело мучениково положише у оловни сандук и бацише у море. Светитељ се јави епископу Платону и рече му о своме телу и сандуку, где се налази. Епископ оде и изнесе сандук са телом Матејевим. Видевши ово ново чудо кнез се крсти и прими име Матеја. Затим остави кнез сву сујету светску и прими чин презвитерски, и богоугодно послужи цркви. Када умре Платон, јави се овоме Матеју апостол Матеј и усаветова га да се прими епископства. И тако он се прими епископства и би пастир добри многе године, док га Господ не позва у царство Своје бесмртно.

Св. Матеј апостол написао је Јеванђеље на јеврејском језику, које је убрзо преведено на грчки, и на грчком до нас дошло, док се оно на јеврејском изгубило. За овога Јеванђелиста каже се, да никада није јео месо, него се хранио поврћем и воћем.

The Entry into the Temple of the Most Holy Mother of God

When the most holy Virgin Mary had reached the age of three, her parents, holy Joachim and Anna, took her from Nazareth to Jerusalem, to give her to the service of God in fulfillment of their promise. It was three days journey to Jerusalem, but, going as they were on God's work, they did not find the journey difficult. Many of Joachim and Anna's kinsmen gathered to take part in this celebration, in which the invisible angels of God also took part. Maidens went ahead with lighted candles in their hands, followed by the most holy Virgin, led on either side by her father and

...mother. The Virgin was clad in royal and beautiful garments, like those of the "king's daughter", the Bride of God (Ps. 44:9,10). Behind them walked many of their kinsfolk and friends, all bearing lighted candles. There were fifteen steps leading to the Temple. Her parents stood the Virgin on the first step, and she ran quickly to the top on her own, where the High Priest, Zacharias, the father of St John the Forerunner, met her and, taking her by the hand, led her not only into the Temple but into the Holy of Holies, the holiest place of all, into which none could enter except the High Priest, and that once a year. St Theophylact of Ochrid says that Zacharias was "out of himself, and moved by God" when he led the Virgin into the chief place in the Temple, beyond the second curtain - otherwise there could be no explanation of his action. Her parents then offered sacrifices to God, according to the Law, received the priest's blessing and returned home, leaving the most holy Virgin in the Temple. She dwelt in the Temple for nine whole years. While her parents were alive, they visited her often. When they departed this life, the holy Virgin was left an orphan, and longed to remain in the Temple for the rest of her days, without entering into marriage. This being contrary both to the Law and Israelite custom, she was confided at the age of twelve to St Joseph, a kinsman of hers in Nazareth, so that she might, under the protection of betrothal, live in virginity and thus fulfil both her desire and the demands of the Law, for it was unknown in Israel at that time for a girl to vow perpetual virginity. The holy Virgin Mary was the first to do this, and was later followed by thousand upon thousand of virgin men and women in the Church of Christ.

ЗА РАЗМИШЉАЊЕ: Бог најчешће даје миротворцима победу у рату. Један је пример за то велики цар Јустинијан, а други св. краљ Стефан Дечански. По смрти свога оца краља Милутина Стефан скине повез са очију својих, и би с радошћу проглашен за краља и од властеле и од народа. Но Константин, Симонидин син, и млађи брат Стефанов по оцу диже војску против Стефана. Тада му Стефан написа овако: „Ти си чуо, шта се догодило са мном (тј. како сам прогледао) по Промислу Божјем, који строји све на добро. Помилован Богом ја сам наследио престо родитељски, да владам над људима са страхом Божјим и правдом, по примеру предака, одустани од свог предузећа, дођи да се видимо један с другим; прими друго место у држави као други син, и не устај с туђинима против свога отечества; наша пространа земља довољна је и за мене и за тебе. Ја нисам Каин братоубица но друг братољубивом Јосифу. Речима овог последњег и ја теби говорим: ја сам Божји; ви сте умишљали мени зло, а Бог устроји добро.” Тако је писао свети краљ. Но Константин не послуша. И би побеђен у рату од Стефана. Тако је побеђен био и Владислав, син Драгутинов, други претендент на престо српски! А најгоре је прошао Михаил Шишман цар бугарски. Њему Стефан писао: „појми значење љубави хришћанске, умири гнев, допусти да буде љубав међу нама како је била и међу родитељима нашим. Престани пролевати хришћанску крв. Окрените оружје на непријатеље имена Христова а не на хришћане. Опомени се, како ће се тешко одговарати за невину крв. Знај и то, да ко отима туђе, губи и своје”. Михаил се наруга овом писму светога краља и би до ноге потучен на Велбужду. „Бог је са праведним а не са силним.”

Ђаво пости, јер не једе ништа – али му то ипак не користи, јер идентитет зла није у храни него у делима.